

jeg har været paa Rigsdagen eller har haft med Rigsdagen at gøre, at jeg har hørt den Udtalelse, at Næringskommunen skulde have den første Ret. Derimod er det mangfoldige Gange udtalt, saavel fra Regeringen og det Partis Side, hvortil jeg hører, som fra Venstrepartiet, at Opholdskommunen bør have den første Ret. Og dette er i øvrigt heller ikke i Strid med, hvad det ærede Medlem sagde, nemlig at den Kommune, som giver de største Goder, bør have den største Ret, for det er jo dog virkelig den Kommune, hvor et Menneske lever, hvor han opholder sig, der giver ham de største Goder, da hans Person der nyder Beskyttelse, og han der har sin Forsørgelsesret, naar han kommer i trange Tider. Det er overhovedet det Sted, hvor man naturlig betaler Skat, og det er naturligvis ogsaa derfor, at det hidtil har været saaledes, at man udelukkende har betalt til sin Opholdskommune. Nu have Forholdene, den moderne Udvikling, ført med sig, at det ikke længere er retfærdigt, at Opholdskommunen er den eneste der faar Skat, men derfor at gaa hen og stille det helt modsat og udtale, at Næringskommunen har den fornemste Ret, finder jeg rigtignok er meget lidt forsvarligt. Og det er, som sagt, i absolut Modstrid med, hvad der har været grundlæggende for de Forslag, som her i Landet have været fremsatte, og de Forslag, som have været vedtagne om mellemkommunal Beskatning eller Næringsafgift i den sidste halve Snes Aar. Jeg skal anføre, at i 1871, da et Forslag blev fremsat i Folketinget, betegnede den daværende Indenrigsminister Fonnesbech det som utvivlsomt, at der skyldes Opholdskommunen Hensyn. „Der nyder Skatteyderen væsentlige kommunale Goder, og denne Kommune maa fremfor nogen anden Kommune være berettiget til at kræve et passende og anstændigt Skattebidrag fra ham. Forslaget“ — altsaa det Forslag, som fremsattes i 1871 — „vil komme til at bevirke en meget betydelig Skade for den Kommune, som efter de hidtil gældende Beskatningsforhold egentlig har haft det største Krav paa ham, nemlig hans Opholdskommune.“ Senere hen er der en Række Udtalelser i det andet Ting, særlig det ærede Medlem for Møen udtalte, at Opholdskommunen burde have en Broderpart af vedkommendes Skat, men mange andre Udtalelser gaa alle i denne Retning. Jeg tror, at det ærede Medlem muligvis ogsaa ved en nærmere Undersøgelse af denne Sag vil komme til et andet Resultat, thi

jeg har ingen Anledning til at tro, at det ærede Medlem er af en noget revolutionær Natur. Og det er jo dog — bortset fra, hvad der ellers maa siges at være Ret, at give Opholdskommunen den største Ret eller Næringskommunen den største Ret, hvortil man ogsaa vil gaa i denne Henseende til den ene eller den anden Side — en Forandring af den nugældende Ret, naar vi tage noget fra Opholdskommunen. Og dette nu at tage $\frac{2}{3}$ fra Opholdskommunen er i alt Fald af Venstremænd i det andet Ting blevet betegnet som et Skridt, der vil medføre revolutionære Virkninger. Derfor har jeg ment, at jeg kunde finde Gehør for et Forslag, som ikke tager noget som helst fra Opholdskommunen, men vil give Næringskommunen mere — ganske sikkert væsentlig mere — end det vil blive Tilfældet efter det Forslag, som Folketingskommissionen har fremsat.

Jeg vil derefter til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Gustav Hansen) udtale min Tilslutning til den af ham fremsatte Tanke om at komme Skibsfarten i Møde ved en Forandring i det foreliggende Lovforslag, for saa vidt man ikke efter Undersøgelser maatte komme til det Resultat, at man ikke kunde blive staaende ved denne Foranstaltning. Og til Forklaring af denne Tilføjelse fra min Side vil jeg gerne have Lov til at udtale, at det Forslag til Aktieselskabers Beskatning, som foreligger her, er af mig selv udarbejdet i 1892, men ikke fordi jeg var en Tilhænger af Aktieselskabsbeskatning, men først efter at jeg i et Møde i Salen havde udtalt mig endogsaa ret stærkt imod Aktieselskabers Beskatning og særlig imod Skibsfartens Beskatning. Sagen er jo den, at det hele Forslag om Aktieselskabers Beskatning udelukkende bør ses fra et Kommunekasse-Synspunkt. Det er dette, man har søgt i 1892—93 og ligeledes i 1897 og nu i 1900, ved Forslag om Aktieselskabers Beskatning at skaffe Kommunerne en fornøden Indtægt, og naar man staar paa det Princip, at man vil skaffe dem en saadan, hjælpe Fornuftgrunde ikke særdeles meget, saa ere Aktieselskaber i vort Land som i de øvrige Lande et ganske passende Sted at søge hen til, og det er det, man har gjort. Vil man derimod begrunde denne Skat rationelt, vil man slet ikke være i Stand til at gøre det, for saa vidt det drejer sig om Skat til Staten. Det er ogsaa derfor, at Regeringen ikke har fremsat Forslag om Indtægtsskat til Staten af Aktieselskaber. Jeg tror ikke, at man skal kunne finde nogen som helst Begrundelse af at sætte